

משפיעות

רעיונות לפרשת השבוע מתוך תורתו של הרב **יצחק גינזבורג** שליט"א

ארץ ישראל: זו השליחות שלי!

לכל אחד ואחת יש שליחות ייחודית. השאלה הגדולה היא: איך אגלה מהי השליחות האמיתית שלי, שבשבילה בעצם באתי לעולם? איך אדע שמה שבחרתי לעשות אכן מתכתב עם השליחות המיוחדת שתפקידי למלא?

שלושת שלבי גילוי השליחות

הדרך לגלות את השליחות בנויה משלושה שלבים, שלוש שאלות שעלי לשאול את עצמי. כל שלב דורש התבוננות פנימית עמוקה וכנה.

השאלה הראשונה היא: "מה באמת חסר לי בחיים?" לכל אדם חסר משהו, לא משנה לאיזו פסגה הוא הגיע – מתוך התבוננות עמוקה הוא ישים לב שהוא לא מושלם. יש מקום עליון יותר אליו הוא יכול להגיע, ויש איפשהו בפנים הרגשת חוסר. עצם נתינת הדעת על "מה חסר לי" היא ההתבוננות הראשונה והבסיסית, קודם כל – לקלוט שחסר לי, ולאחר מכן לשאול מה אני מרגיש שבאמת הכי חסר לי.

אמנם, השלב הזה לא מספיק. מתוך התבוננות ב"מה חסר לי" בלבד, יתכן שארגיש שהדבר שבאמת חסר לי עכשיו זו איזו גלידה טובה, או רכב יוקרה... הדברים האלו הם גשמיים וחולפים, וברור שהם לא הדבר שחסרים באמת לאדם לעצם קיומו. במיוחד אצל יהודי, שאת קיומו הוא מקבל מנשמתו הנצחית, ברור בהחלט שהדבר האמיתי שחסר לו הוא לא גשמי וחולף. לכן, כדי לברר יותר את השליחות שלי, נצטרך לשאול עוד שאלה.

השאלה הבאה היא: "מה אני רוצה באמת?" חשוב לשים לב: מה שאני באמת רוצה הוא לא בהכרח מה שחסר לי. כמו שהוזכר, הרבה פעמים מה שאני מרגיש שחסר לי הוא דבר חולף ולא אמיתי, והבירור הזה – מה אני רוצה באמת – מבהיר לי שאני רוצה משהו נצחי ואמיתי. מתברר שמה שחשבתי שחסר לי הוא לא הדבר שהייתי בוחר באמת לעשות כמשימת חיי.

ההבנה הזו כבר מצעידה אותי בדרך לגילוי ולמילוי המטרה שלשמה אני נמצא כאן. לפני שהתבוננתי בכך, אפילו לא הייתי בתנועה לכיוון הנכון. הלכתי אחרי דברים חולפים, ובעצם לא הלכתי לשום מקום. כשיש לי משהו אמיתי, עליו

בתחילת פרשתנו, פרשת עקב, מסופר על הניסים הגדולים שליוו את עם ישראל בכניסתם לארץ, ועל מעלתה הגדולה של ארץ ישראל אשר היא "ארץ חטטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש". יצא לכם פעם לחשוב על מה כה מיוחד בארץ שלנו? כמובן, ישנן הרבה תשובות, אך הבאנו פה מאמר הפותח צוהר לעניינה הפנימי של ארץ ישראל.

סוד בריאת העולם

נתחיל מבראשית. מובא במדרש, שסיבת בריאת העולם היא ש"נתאווה הקב"ה להיות לו דירה בתחתונים" – ה' רצה שתהיה לו דירה, מקום לגור ולהיות, דווקא בעולם גשמי. לכן הוא ברא את העולם. בתוכו ה' שם את עם ישראל, כדי שהם יעבדו קשה – יעדנו, יזכנו ויבררו את העולם כדי לגרום לכך שהוא יהיה מקום שה' יוכל להתגלות בו. בכל מצווה שאנו עושים בעולם הגשמי, אנו מזככים את החומר ומכניסים אותו לקראת גילוי אור ה'.

כאשר החומר נשאר בגסותו, הוא מסתיר את האור של הבורא. כל חומר מקבל את הקיום שלו מהבורא, אך בטבע החומר להסתיר על מקורו. כאשר יהודי מעדן ומזכך את החומר, הוא בעצם גורם לו לגלות את האור, ולא להסתיר אותו.

יסוד עיקרי בחסידות הוא – שלכל אחד ואחת מעם ישראל יש שליחות אישית שעליו לבצע כדי להביא את העולם לגאולה. לכל יהודי ויהודייה יש חלק מיוחד בתיקון העולם. עד שבסוף, כשנשלים את עבודתנו – מיד יתגלה בעולם אורו של ה'.

רגע, מהי שליחות?

שליחות זו יכולה להתבצע בכל מיני אופנים. יש אחד ששליחותו בבישול, להכין אוכל כשר וטעים כדי שיהודים יוכלו להנות מהאוכל ולברך לה' – על ידי זה מעדנים ומתקנים את האוכל. יש אחת ששליחותה להיות פרשנית בחדשות, ולהסב את לב המאזינים להשגחתו המופלאה של ה' על הנעשה בעולם.

אני יכול לומר: "בשביל זה אני פה", אני מתחיל מיד לצעוד בדרך למימוש הרצון האמיתי שלי – השליחות שלי.

השאלה השלישית שאני צריך לשאול את עצמי היא: "מה חסר לעם ישראל?". עם ישראל, כפי שהוסבר, הוא השליח של הקב"ה בעולם, ומה שחסר לה' – חסר גם לעם ישראל. כיוון שהבורא מינה אותנו לשליחים שלו פה, ואנחנו רוצים להיות שליחים נאמנים, רגישים לרצונות הבורא. כאשר משהו חסר לבורא, הוא יהיה חסר גם לשליחים, לעם ישראל באופן כללי. לכן, על מנת לדעת מה אני צריך לעשות פה בעולם, אני צריך להתבונן ולשים לב מה חסר לעם ישראל, ולא רק מה חסר לאדם הפרטי.

לחשוב על כל עם ישראל זו משימה לא פשוטה, אך אפשר להתבונן בסביבה, ולנסות לשים לב מה חסר בה ואיך אני יכול לעזור. הסביבה אליה צריך לשים היא הקהילה בה אני חבר, החברה בה אני עובד, וכו'.

האמת היא, שכל אדם נמשך בטבעו למשהו. בהחלט יכול להיות, שהדבר הטבעי אליו אני נמשך, הכישרון שלי, הוא באמת השליחות שלי בעולם. את כל השאלות כדאי לשאול בכל אופן, אבל צריך לזכור שפעמים רבות השליחות מתגלה וכבר קיימת באופן טבעי, ורק צריך לשים לב אליה. ברגע שאני שם לב לשליחות שלי, אני יכול להשקיע בה יותר, ולעשות את הדבר הכי טבעי בתודעה של שליחות.

השליחות האמיתית שלשמה אני חי כאן היא לתקן את העולם, כדי שה' יתגלה בו. לכן, גם אם אני נמצא בתנועה לכיוון הנכון הפרטי שלי, זה לא מספיק. נכון, הרצון שלי משפיע ומעצב את השליחות שלי בפועל – ומה שאחליט לעשות יהיה קשור למה שאני באמת רוצה. אבל כדי שאצליח להבין את המקום שלי בתמונה הכללית של תיקון העולם – צריך לשאול מה חסר סביבי. אם הבורא שם אותי כאן, והפנה את תשומת ליבי לחוסר הזה – כנראה שאת חוסר זה עלי למלא. והנה – גיליתי את השליחות שלי. לצורך מילוי שליחות זו הבורא החליט להוריד אותי לעולם.

חירות ושמחה תודעתית

ארץ ישראל היא ארץ שמחה. בגלות ישנה עצבות – אנחנו תלויים בחסדי עמים אחרים ואין לנו שליטה אמיתית על החיים שלנו. אבל כששבים לארץ הקדושה – אנחנו השולטים על הכול ואין חששות. לכן, אם אדם מבולבל

ומטרת קיומו לא ברורה לו – הוא בעצם בגלות. הוא עדיין נע ונד בין כן ולא, בין מקומו למקום זר. אך אם הוא מצא את השליחות שלו, ויש לו בהירות בכל הנוגע לתכלית בריאתו – הוא בארץ ישראל.

כדאי לשים לב: מעשית, אפשר לגור בארץ ישראל אך להשאר בגלות, כי ארץ ישראל היא לא רק נקודה על המפה. ארץ ישראל היא בטוי לחירות תודעתית וחדווה פנימית. מי שנמצא בארץ אבל הוא אפילו לא מרגיש שחסר לו משהו, ולא אכפת לו בכלל מהתקדמות – הוא לא באמת נמצא בארץ. הוא מבולבל וחסרה לו הבהירות, וארץ ישראל מציגה תדעה הפוכה. לעומת זאת, מי שמצא את השליחות שלו – הוא באמת נמצא בארץ ישראל, גם אם פיזית הוא נמצא בחו"ל. דרך חייו מתאימה לארץ הקודש – מלאה שמחה, רוגע ושעשוע.

ועוד נקודה חשובה: ארץ ישראל והרוגע השמח שבה שופעים אהבה. לאדם שמח יש חוש בריא וטוב של אהבה. קל לשים לב לקשר הבולט בין שמחה ואהבה: באופן כללי, אדם שמח מקרין אהבה, ומאדם עצוב או אדיש האהבה פחות קורנת. בהירות תודעתית היא חוויה מאוד שמחה ומרגיעה, והיא אמורה לגרור גם השפעת אהבה גדולה ופשוטה לחברה ולסביבה. השליחות המיוחדת שלי צריכה להיות מלאה באהבה לסובבים אותי, לכל עם ישראל ולעולם כולו.

צידה לדרך

הבורא הביא אותי לעולם למטרה אחת: ליצור לו מקום בו הוא יכול להתגלות – בעולם הגשמי ובנפש האדם. יש לכל אחד ואחת חלק מיוחד במשימה של העולם כולו, להוציא את הרצון הזה של הבורא לפועל. כדי לדעת מה השליחות המיוחדת שלי, כחלק מהשליחות הכללית הזו – אני צריך לשאול את עצמי שלוש שאלות.

התבוננות כנה בכל שלשת השאלות שופכת אור ובהירות על תכלית קיומי. בהירות ואור גורמים לאדם 'להיות' בארץ ישראל, אך ספקות ובלבולים מסמנים גלות. הגלות היא מלאה ספקות ובלבולים, והגאולה מלאה שמחה ורוגע. כל עוד אני בספקות אני נמצא בגלות, אבל כשאני מגלה את השליחות שלי – אני זוכה להגיע לארץ הקודש. שליחות אמיתית היא מלאה באהבה לכל, מוכנה להשפיע את האור והאהבה לעם ישראל ולעולם כולו.

[מעובד מתוך שיעורו של הרב, ט' אייר תשפ"ה]

מפי גדולי החסידות

שלו, אלא "לעשות כאן ארץ ישראל". לעבוד את ה' בצורה המתאימה לארץ ישראל, ובכך להפוך גם את חוץ לארץ – לארץ ישראל.

[מתוך אגרות קודש אדמו"ר הרי"צ, חלק א, איגרת רע"ד]

סיפר רבי יוסף יצחק (הרי"צ) מליובאוויטש:

כאשר שאל אחד החסידים את רבי מנחם מענדל שניאורסון (ה'צמח צדק') מליובאוויטש, אם לעלות לארץ ישראל, הורה לו הרבי שלא לעלות במצב הנוכחי

התוכן אינו מוגה על ידי הרב. העלון נכתב על ידי תלמידים, האחריות על הכותבים בלבד.

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו בכל שבוע לדוא"ל? הצטרפו לרשימת התפוצה, ע"י שליחת בקשה לכתובת הדוא"ל של העלון. לכל ענייני העלון, פניות, הערות והקדשות, יש לפנות לכתובת alon@alonmashmout.org. נשמח לקבל את תגובתכם!

בקר באתר שלנו: alonmashmout.org